

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 10. lipnja 2007.

Mladi otkrivaju ljepotu klanjanja pred Presvetim

Draga i braćo i sestre!

Svetkovina Tijela Kristova, koja je u Vatikanu i drugim zemljama proslavljena prošlog četvrtka, poziva nas na promišljanje o najvišem otajstvu naše vjere: o presvetoj Euharistiji, stvarnoj prisutnosti Gospodina Isusa Krista u oltarskom sakramentu. Svaki put kad svećenik obnavlja euharistijsku rtmu, u posvetnoj molitvi kaže: "Ovo je moje tijelo... ovo je moja krv." Kaže to posuđujući svoj glas, svoje ruke i svoje srce Kristu, koji je htio ostati s nama i biti ivo srce Crkve. No i nakon slavljenja boanskih otajstava, Gospodin Isus ostaje ivo u svetohraništu; stoga mu se odaje posebna hvala u euharistijskom klanjanju, kao što sam to napomenuo u nedavnoj posinodalnoj apostolskoj pobudnici *Sacramentum caritatis* (usp. br. 66-69). Postoji zapravo i nutarnja veza između slavlja i klanjanja. Sveta misa doista je u sebi samoj najviši čin poklonstva Crkve: "Nitko ne jede ovo tijelo - piše sveti Augustin - ako mu se prije nije poklonio" (Enarr. in Ps 98,9: CCL XXXIX, 1385).

Klanjanje izvan svete mise produuje i osnauje ono što se dogodilo u liturgijskom slavlju, te omogućuje istinsko i produhovljeno primanje Krista. O ovom se blagdanu, u svim kršćanskim zajednicama, odvija euharistijska procesija. To je jedinstveni oblik javnog štovanja Euharistije, obogaćeno lijepim i tradicionalnim iskazima pučke pobonosti. Htio bih iskoristiti ovu priliku, što mi je prua svetkovina Tijelova, kako bih ivo potakao pastire i sve vjernike na običaj euharistijskoga klanjanja. Izričem svoje priznanje ustanovama posvećenog ivota, kao i drubama i bratstvima, koji su tome na osobiti način posvećeni. Oni svima slue kao podsjećanje na središnju ulogu Krista u našem osobnom i crkvenom ivotu. Raduje me što mogu istaknuti da mnogi mladi otkrivaju ljepotu klanjanja, kako osobnoga tako i zajedničkoga. Pozivam svećenike da u tome ohrabre skupine mladih, ali i da ih prate kako bi oblici zajedničkoga klanjanja uvijek bili prikladni i dostojanstveni, praćeni potrebnim razdobljima tišine i oslušivanja Riječi Boje. U današnjem ivotu, često ispunjenom bukom i rastresenošću, još veću vanost ima obnova sposobnosti stvaranje nutarnje

tišine i sabranosti: euharistijsko klanjanje dozvoljava čovjeku da to učini ne samo oko svoga "ja", nego i u društvu onog "Ti" punog ljubavi koja je Isus Krist, "s nama Bog." Djevica Marija, euharistijska ena, neka nas uvede u tajnu istinskoga klanjanja. Njezino srce, ponizno i jednostavno, uvijek je bilo usredotočeno na otajstvo Isusa, u kojem se klanjalo prisutnosti Boga i njegove otkupiteljske ljubavi. Neke svojim zagovorom učini da u cijeloj Crkvi poraste vjera u euharistijsko otajstvo, radost sudjelovanja u svetoj misi, osobito nedjeljnoj, i polet u svjedočenju ogromne Kristove ljubavi.

Apel:

Do mene stiu, naalost, česti pozivi da skrenem pozornost na neke osobe, među kojima i na katoličke svećenike, koje su otete s raznih razloga i u različitim dijelovima svijeta. Sve njih nosim u svome srcu i prisutni su u mojoj molitvi. Između ostalih, mislim i na bolan kolumbijski slučaj. Upućujem svoj najsnaniji poziv počiniteljima ovih strašnih djela da postanu svjesni zla što ga nanose te što prije osobe koje su oteli vrate ljubavi njihovih najdraih. rtve povjeravam majčinskoj zaštiti Blaene Djevice Marije, Majke svih ljudi.